

Nr. 1555/C/1452/III-5/2015

CONCLUZII

*formulate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție
în dosarul nr.2265/1/2015 al Înaltei Curți de Casație și Justiție*

*– Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală
având ca obiect rezolvarea de principiu a următoarelor chestiuni de drept:*

- 1. Dacă noțiunea de „contrabandă” folosită de legiuitor în dispozițiile
art.270 alin.3 din Legea nr.86/2006 în sintagma „cunoscând că acestea
provin din contrabandă” se referă la infracțiunea de contrabandă în sensul
definit de art.270 alin.1, 2 din Legea nr.86/2006 sau la noțiunea
de contrabandă în sens larg ?***
- 2. În cazul în care se stabilește că textul prevăzut de art.270 alin.3 din
Legea nr.86/2006 se referă la infracțiunea de contrabandă, care din cele
două modalități urmează a fi avute în vedere : aceea prevăzută de art.270
alin.1 sau aceea prevăzută de art.270 alin.2 din
Legea nr.86/2006?***

În urma analizei de admisibilitate a sesizării, efectuată în temeiul art.475 din Codul de procedură penală, a rezultat că instanța care a sesizat este Curtea de Apel Alba Iulia, Secția penală și pentru cauze cu minori, investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, cauza se află în cursul judecății, problemele de drept a căror dezlegare se solicită nu au mai fost supuse examenului instanței supreme, nestatuându-se asupra lor printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu fac obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, iar de

lămurirea respectivelor chestiuni de drept depinde soluționarea pe fond a cauzei în care au fost invocate.

În consecință, se constată îndeplinirea condițiilor formale de admisibilitate a sesizării.

I. Situația juridică premisă care a generat necesitatea rezolvării chestiunii de drept.

În concret, se constată că dosarul în care s-a solicitat rezolvarea chestiunii de drept are ca obiect apelurile formulate de inculpați și partea civilă Agenția de Administrare Fiscală, prin Direcția Generală a Finanțelor Publice Timișoara împotriva sentinței penale nr.17 din 29 ianuarie 2015 a Judecătoriei Hunedoara și prin care s-a dispus condamnarea inculpaților pentru săvârșirea infracțiunii de contrabandă în formă continuată, prevăzută de art.270 alin.3 din Legea nr.86/2006 combinat cu art.274 din aceeași lege, cu aplicarea art.35 alin.1 din Codul penal și, după caz, a art.41 alin.1, art.43 alin.1, art.75 alin.2 lit.b din același cod și art.396 alin.10 din Codul de procedură penală (fapte săvârșite în perioada 1 decembrie 2013 – 1 iulie 2014).

Pe parcursul soluționării apelului, la termenul din 18 mai 2015, la solicitarea apărătorului ales al inculpatului U.G., instanța de control judiciar a supus dezbaterii problema vizând lămurirea noțiunii de contrabandă folosită de legiuitor în cuprinsul dispoziției art.270 alin.3 din Legea nr.86/2006, respectiv a se stabili dacă noțiunea de „contrabandă” folosită în sintagma „cunoscând că provin din contrabandă” se referă la infracțiunea de contrabandă în sensul definit de art.270 alin.1 și 2 din Legea nr.86/2006 sau la noțiunea de contrabandă în sens larg, iar în situația în care se va statua că textul se referă la infracțiunea de contrabandă, care dintre cele două variante prezintă relevanță pentru existența infracțiunii asimilate.

În susținerea cererii de sesizare întemeiate pe dispozițiile art.475 din Codul de procedură penală, apărătorul ales al inculpatului U.G. a precizat că, în dezlegarea chestiunii de drept, trebuie avut în vedere că existența infracțiunii prevăzute de art.270 alin.1 din Legea nr.86/2006 nu este condiționată de vreun prag valoric, în timp ce existența infracțiunii

prevăzute de art.270 alin.2 din aceeași lege este condiționată de anumite praguri valorice.

Opinia completului de judecată asupra problemei de drept este în sensul că noțiunea de „contrabandă” folosită în sintagma „*cunoscând că provin din contrabandă*” nu se raportează la infracțiunea de contrabandă definită în art.270 alin.1, 2 din Legea nr.86/2006, ci la noțiunea de contrabandă în sens larg, desprinsă de definiția infracțiunii din textul de lege menționat.

Totodată, s-a considerat că, „raportat la conținutul art.270 alin.3 din Legea nr.86/2006, nu este necesar pentru existența infracțiunii asimilate de contrabandă ca persoana care deține sau comercializează astfel de bunuri să cunoască faptul că bunurile au intrat în țară prin alte locuri decât cele stabilite pentru control vamal, astfel cum se menționează în dispozițiile alin.1 al art.270 sau că acestea au fost introduse în țară prin locurile stabilite pentru control vamal, prin sustragere de la controlul vamal și că au avut o valoare mai mare de 20.000 lei în cazul produselor supuse accizelor și mai mare de 40.000 lei în cazul celorlalte bunuri sau mărfuri, astfel cum prevăd dispozițiile art.270 alin.2 lit.a din Legea nr.86/2006”.

II. Dispoziții legale relevante

Art.4 din Legea nr.86 din 10 aprilie 2006 privind Codul vamal al României¹

În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații :

(...)

18. control vamal – acte specifice efectuate de autoritatea vamală pentru a asigura aplicarea corectă a reglementărilor vamale și a altor dispoziții legale privind intrarea, ieșirea, tranzitul, transferul și destinația finală ale mărfurilor care circulă între teritoriul vamal al României și alte țări, inclusiv staționarea mărfurilor care nu au statutul de mărfuri românești; aceste acte pot să includă verificarea mărfurilor, a datelor înscrise în declarație, existența și autenticitatea documentelor electronice sau scrise, examinarea evidențelor contabile ale agenților

¹ Legea nr.86/2006 publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.350 din 19 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare.

economici și a altor înscrisuri, controlul mijloacelor de transport, controlul bagajelor și al altor mărfuri transportate de sau aflate asupra persoanelor, precum și efectuarea de verificări administrative și alte acte similare.

19. destinația vamală a mărfurilor :

- a) plasarea mărfurilor sub un regim vamal ;
- (...)

20. regim vamal :

- a) punerea în liberă circulație;
- b) tranzitul;
- c) antrepozitarea vamală;
- d) perfecționarea activă;
- e) transformarea sub control vamal;
- f) admiterea temporară;
- g) perfecționarea pasivă;
- h) exportul.

Art.71 din Legea nr.86 din 10 aprilie 2006 privind Codul vamal al României.

Mărfurilor străine prezentate la biroul vamal li se acordă o destinație aprobată de autoritatea vamală.

Art.270 din Legea nr.86 din 10 aprilie 2006 privind Codul vamal al României

(1) Introducerea în sau scoaterea din țară, prin orice mijloace, a bunurilor sau mărfurilor, prin alte locuri decât cele stabilite pentru control vamal constituie infracțiunea de contrabandă și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Constituie, de asemenea, infracțiunea de contrabandă și se pedepsește potrivit alin.(1)

a) introducerea în sau scoaterea din țară prin locurile stabilite pentru controlul vamal, prin sustragere de la controlul vamal, a bunurilor sau a mărfurilor care trebuie plasate sub un regim vamal, dacă valoarea în vamă a bunurilor sau a mărfurilor sustrase este mai mare de 20.000 lei în cazul produselor supuse accizelor și mai mare de 40.000 lei în cazul celorlalte bunuri sau mărfuri.

b) introducerea în sau scoaterea din țară, de două ori în decursul unui an, prin locurile stabilite pentru controlul vamal, prin sustragere de la controlul vamal, a bunurilor sau a mărfurilor care trebuie plasate sub un regim vamal, dacă valoarea în vamă a bunurilor sau a mărfurilor sustrate este mai mică de 20.000 lei în cazul produselor supuse accizelor și mai mică de 40.000 lei în cazul celorlalte bunuri sau mărfuri;

c) înstrăinarea sub orice formă a mărfurilor aflate în tranzit vamal.

(3) Sunt asimilate infracțiunii de contrabandă și se pedepsesc potrivit alin. (1) colectarea, deținerea, producerea, transportul, preluarea, depozitarea, predarea, desfacerea și vânzarea bunurilor sau a mărfurilor care trebuie plasate sub un regim vamal cunoscând că acestea provin din contrabandă sau sunt destinate săvârșirii acesteia.

Art.274

Faptele prevăzute la art.270 – 273, săvârșite de una sau mai multe persoane înarmate ori de două sau mai multe persoane împreună se pedepsesc cu închisoare de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

Art.275

Tentativa la infracțiunea prevăzută de art.270 – 274 se pedepsește.

III. Soluția propusă pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Argumente

Alineatul 3 al art.270 din Legea nr.86/2006 a fost introdus prin art.IX pct.2 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.54/2010 (Monitorul Oficial nr.421 din 23 iunie 2010).

Potrivit textului de incriminare, **se asimilează** infracțiunii de contrabandă o serie de acțiuni/operațiuni (enumerate limitativ) care au ca obiect material **bunuri sau mărfuri care trebuie plasate sub un regim vamal**, condiționat de cunoașterea de către autor a faptului că respectivele bunuri/mărfuri provin din contrabandă ori sunt destinate săvârșirii contrabandei.

Anterior introducerii în Codul vamal a incriminării prevăzute de art.270 alin.3, acțiunile/operațiunile prevăzute de această dispoziție legală au fost considerate în jurisprudență² ca infracțiune de tănuire. De altfel, și ulterior Ordonanței de Urgență a Guvernului nr.54/2010, art.270 alin.3 din Legea nr.86/2006 a fost caracterizat de jurisprudență³ ca „formă de tănuire a bunurilor provenind din contrabandă, având aceleași cerințe referitoare la obiectul juridic cu cele de la infracțiunea de contrabandă”.

Din această perspectivă, conținutul juridic al infracțiunii prevăzute de art.270 alin.3 din Legea nr.86/2006 presupune o situație premisă constând în existența unui bun care provine din săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, indiferent dacă, în raport cu autorul acestei fapte prevăzute de legea penală, aceasta are sau nu caracter penal. Prin urmare, bunurile – obiect al infracțiunii prevăzute de art.270 alin.3 din Codul vamal – pot proveni din fapte săvârșite conform alineatelor 1 și 2 ale art.270 din aceeași lege, de pildă :

- bunuri/mărfuri care trebuie plasate sub un regim vamal și introduse/scoase din țară prin alte locuri decât cele stabilite pentru controlul vamal (art.270 alin.3 cu referire la fapta prevăzută de lege în art.270 alin.1) ;

- bunuri/mărfuri care trebuie plasate sub un regim vamal și introduse/scoase din țară prin locurile stabilite pentru controlul vamal, dar sustrate de la controlul vamal, indiferent de valoarea în vamă a acestora⁴ (art.270 alin.3 cu referire la fapta prevăzută de lege în art.270 alin.2 lit.a) etc.

În consecință, infracțiunea prevăzută de art.270 alin.3 este o infracțiune corelativă, fiind condiționată de existența prealabilă a faptelor prevăzute de lege în art.270 alin.1 și 2. În astfel de cazuri, situația premisă (bunul provine dintr-o faptă prevăzută de legea penală) există, indiferent dacă această faptă constituie sau nu, în concret, o infracțiune; nu interesează dacă a fost descoperit sau nu cel care a săvârșit fapta prevăzută de legea penală din comiterea căreia a provenit bunul sau dacă, fiind

² Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția penală, decizia nr.2743/2008 în G.Tudor, Infracțiunea de contrabandă. Practică judiciară, Editura Hamangiu 2011, pg.87, 88

³ Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul competent să judece recursul în interesul legii, decizia nr.17 din 18 noiembrie 2013, Monitorul Oficial nr.35 din 16 ianuarie 2014

⁴ În lipsa prevederii unor limite valorice, fapta prevăzută de art.270 alin.3 este întotdeauna infracțiune

descoperit, a fost sau nu pedepsit; este suficient că s-a identificat și probat că bunul este provenit din săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală⁵.

Pe de altă parte, în cazul infracțiunii corelative, din punct de vedere subiectiv, este necesară îndeplinirea unei cerințe esențiale – cunoașterea de către făptuitor a faptului că bunul are ca proveniență o faptă prevăzută de legea penală, fiind indiferent dacă cunoaște sau nu cine este autorul acesteia din urmă sau dacă acesta răspunde penal.

Prin urmare, în contextul caracterizării infracțiunii prevăzute de art.270 alin.3 din Codul vamal ca infracțiune corelativă ori formă specială de tănuire, noțiunea de „contrabandă” din sintagma „cunoscând că acestea provin din contrabandă”, ca și de altfel din sintagma „cunoscând că acestea sunt destinate săvârșirii acesteia” se referă la contrabandă ca faptă prevăzută de legea penală, ca faptă tipică (singura trăsătură esențială a infracțiunii pe care trebuie să o îndeplinească fapta de contrabandă trebuie să fie tipicitatea⁶, fiind indiferente celelalte trăsături esențiale - vinovăția, caracterul nejustificat și cel imputabil).

Or, tipicitatea faptei de contrabandă (modelul legal de incriminare în raport cu care se verifică corespondența unei fapte concrete) este dat de art.270 alin.1 și 2 din Codul vamal.

În concluzie, noțiunea de contrabandă utilizată de art.270 alin.3 din Codul vamal se referă la fapta/faptele prevăzute de art.270 alin.1 și 2 din același cod, mai puțin pragurile valorice prevăzute în alineatul 2 al art.270.

Concretizând, noțiunea de „contrabandă”, în raport cu sintagma „cunoscând că acestea provin din contrabandă (...)”, înseamnă că bunurile/mărfurile care trebuie să fie plasate sub un regim vamal (singurele care fac obiectul infracțiunii prevăzute de art.270 alin.3 din Codul vamal) să fi fost introduse în țară, prin orice mijloace, prin alte locuri decât cele stabilite de controlul vamal ori să fi fost introduse în țară prin locurile stabilite pentru controlul vamal, prin sustragere de la controlul vamal, indiferent de valoarea în vamă a acestora, respectiv să fi fost înstrăinate sub orice formă atunci când se aflau în tranzit vamal.

⁵ V.Dongoroz ș.a., Explicații teoretice ale Codului penal român, vol.II, Partea specială, Editura Academiei RSR, București, 1971, pg.572

⁶ Corespondența dintre trăsăturile faptei concrete și cele ale modului de incriminare

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
CABINET PROCUROR GENERAL

Pentru aceste motive, în temeiul art.475 – art.477 din Codul de procedură penală, vă solicităm pronunțarea unei decizii prin care să admiteți sesizarea, chestiunea de drept supusă dezlegării urmând să primească rezolvarea expusă în cele ce preced.

